

Dosarul nr. 3ra-872/22
2-20086123-01-3ra-24082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

2 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și de Mihail Cojocaru

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Mihail Cojocaru și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă acțiunea și declarat inadmisibil recursul depus de Mihail Cojocaru împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău

constată:

La 23 iulie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, persoană terță Mihail Cojocaru cu privire la contestarea actului administrativ.

În susținerea acțiunii a indicat că, la data de 9, 29, 30 octombrie 2019 și, respectiv, 11 ianuarie 2020, judecătorul Mihail Cojocaru a depus la Consiliul Superior al Magistraturii cereri privind reducerea duratei timpului de muncă și a sarcinii de muncă proporțional timpului de muncă.

A menționat că magistratul a solicitat, în temeiul prevederilor art. 96 alin. (4) și 104 alin. (1) Codul muncii, art. 38 din Legea privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități nr. 60 din 30 martie 2012, art. 31 din Legea

nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, precum și din cauza faptului că nu beneficiază de alte facilități mai mari, respectarea în limita imperativității legii a duratei reduse a timpului de muncă de 30 de ore pe săptămână, inclusiv cu reducerea sarcinii de muncă proporțional timpului de muncă.

Prin hotărârea Plenului CSM nr. 73/8 din 5 mai 2020, a fost admisă parțial cererea judecătorului Mihail Cojocaru. A fost stabilit judecătorului Mihail Cojocaru durată redusă a timpului de muncă de 30 (treizeci) de ore pe săptămână. A fost redusă norma de muncă a judecătorului Mihail Cojocaru cu 25% din volumul de dosare repartizate prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor. A fost calculat judecătorului Mihail Cojocaru salariul pentru munca suplimentară efectuată de 10 (zece) ore pe săptămână în perioada 21 aprilie 2017 – 21 aprilie 2020. În rest, cerințele cu privire la încasarea drepturilor salariale ale judecătorului Mihail Cojocaru au fost respinse ca prescrise.

A relatat că la 8 iulie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii a fost informat despre faptul că prin decizia din 3 iulie 2020, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a decis că alegațiile petiționarului privind neacomodarea rezonabilă a programului și volumului sarcinilor atribuite se consideră epuizate. Faptele constatate referitoare la procedura de obținere a înlesnirilor prevăzute de legislație constituie hărțuire pe criteriul de dizabilitate. Faptele constatate referitoare la procesul de evaluare a performanțelor constituie discriminare pe criteriu de dizabilitate.

În vederea repunerii în drepturi a petiționarului, Consiliul a recomandat Consiliul Superior al Magistraturii să revadă punctajul ultimei evaluări a petiționarului, ținând cont de munca suplimentară prestată și să prezinte scuze petiționarului.

Întru prevenirea pe viitor a situațiilor similare, a fost recomandat Consiliului Superior al Magistraturii completarea Regulamentului privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești, în vederea extinderii categoriilor care ar putea beneficia de reducerea sarcinii de muncă, în special, cei cu dizabilități, cei care îmbină munca cu concediul de îngrijire a copilului și cei reveniți din concediul de maternitate, ajustarea Regulamentului cu privire la criteriile, indicatorii și procedura de evaluare a performanțelor judecătorilor, în vederea adaptării indicatorilor de apreciere a eficienței judecătorilor care își desfășoară activitatea în situații diferite, în special, pentru cei cu dizabilități, cei care îmbină munca cu concediul de îngrijire a copilului și cei reveniți din concediul de maternitate.

A punctat că decizia menționată a fost bazată pe prevederile art. 1-3, 7 și art. 15 alin. (4) ale Legii nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, coroborate cu pct. 61 din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012, art. 16, 43, 47 și 51 din Constituție, art. 33 și 38 din Legea nr. 60/2012 cu privire la incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, art. 5 lit. e), 8 alin. (1), 96 alin. (4) Codul muncii, art. 19, 20, 33 din Legea privind sistemul public de pensii, art. 33 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, dispozițiile Regulamentului cu privire la criteriile, indicatorii și

procedura de evaluare a performanțelor judecătorilor, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 212/8 din 5 martie 2013, Regulamentul privind modul de distribuire aleatorie a dosarelor pentru examinare în instanțele judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 110/5 din 5 februarie 2013 și art. 27 al Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

La 16 iulie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii a depus cerere prealabilă (expediată repetat la 17 iulie 2020 și, respectiv, la 21 iulie 2020) la Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, invocând dezacordul parțial cu decizia adoptată din 3 iulie 2020, și anume în partea pct. 2, 3, 4 al deciziei contestate.

A comunicat că măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit, or, art. 30 alin. (2) Cod administrativ prevede că autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public, iar art. 31 Cod administrativ, stabilește că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Analizând minuțios conținutul deciziei Consiliului din 3 iulie 2020, au fost scoase în evidență multiple vicii de natură juridică și încălcări care în mod indubitabil determină anularea în parte a acesteia, și anume nu se desprinde niciun motiv concludent, pertinent, consistent și plauzibil în susținerea pct. 2, 3 și 4, în concordanță cu art. 31 și 118 Cod administrativ.

Decizia din 3 iulie 2020, în partea pct. 2, 3, 4 este fundamentată pe circumstanțe abstracte, evazive și declarative, nu conține temeiurile adoptării unei astfel de decizii, fiind citate doar norme de drept, or, pe lângă indicarea normelor de drept, decizia urmează să conțină materialele cercetate și concluzia Consiliului.

A evidențiat că decizia din 3 iulie 2020, în partea pct. 2, 3 și 4, nu este certă în conținutul ei și limitele temporale de acțiune, iar dreptul discreționar a fost exercitat fără a se lua în considerare faptele relevante.

Or, judecătorul vizat în decizie, Mihail Cojocaru, activează în Judecătoria Bălți din 8 iulie 2015, perioadă în care nu a semnalat semne de hărțuire.

Dimpotrivă, îndată ce magistratul a înaintat cererea cu privire la reducerea timpului și volumului de muncă cu încasarea salariului pentru perioada care a muncit suplimentar, cererea a fost examinată în favoarea acestuia cu încasarea salariului respectiv pentru perioada de 3 ani (termenul de prescripție).

A subliniat că timpul de lucru a unui judecător este nenormat, fapt recunoscut însuși de petiționar în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în care a declarat că nu insistă la reducerea timpului de muncă, important pentru el fiind reducerea volumului de dosare repartizate spre examinare. Totodată, a concretizat că va activa și mai departe și în zilele de odihnă, nu doar în orele de lucru, în procesul de înfăptuire a justiției.

Neexaminarea cererii petiționarului în termeni restrânși s-a datorat faptului că activitatea Consiliului Superior al Magistraturii a fost blocată, de factori din exterior, și anume lipsa cvorumului, circumstanță ce nu poate fi imputată Consiliului.

Cu referire la pct. 3 din decizia contestată, prin care s-a decis că faptele constatate în procesul de evaluare a performanțelor ce constituie discriminare pe criteriu de dizabilitate, a opinat că acestea lipsesc, deoarece nu este stabilită o tratare mai puțin favorabilă a judecătorului nominalizat, în raport cu ceilalți colegi ai săi.

Judecătorul vizat, la numirea în funcție, a prezentat concluzia Comisiei specializate a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, în care s-a indicat expres că este apt pentru exercitarea funcției de judecător, iar maladii care nu permit exercitarea funcției de judecător nu au fost depistate.

În partea contestării pct. 4 al deciziei, ce vizează repunerea în drepturi a petiționarului și recomandarea Consiliului Superior al Magistraturii să revadă punctajul ultimei evaluări a petiționarului, ținând cont de munca suplimentară prestată și prezentarea scuzelor acestuia, a reținut că judecătorul Mihail Cojocaru nu a contestat hotărârea Colegiului de evaluare în fața Plenului CSM, în sensul art. 22 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, aceasta devenind irevocabilă prin necontestare, astfel că punctajul nu poate fi revăzut în niciun mod.

A remarcat că eficiența activității judecătorului este evaluată în baza următorilor indicatori: rata de soluționare a dosarelor, respectarea termenelor rezonabile în procesul de îndeplinire a justiției, respectarea termenului de redactare a hotărârii, îndeplinirea în termen legal a altor atribuții stabilite prin lege, cunoștințele și aplicarea tehnologiilor informaționale.

Prin prisma normelor legale, rezultă că Colegiul de evaluare este organul specializat pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, care evaluează per ansamblu activitatea judecătorului, or, acesta este un organ independent/autonom, fapt ce conduce la respingerea argumentului invocat de Consiliu.

Totodată, din hotărârile Colegiului de evaluare nr. 70/8 din 20.07.2018, cât și nr. 17/2 din 22 mai 2020 nu rezultă anumite semne de discriminare în raport cu judecătorul-petiționar. Or, activitatea judecătorului vizat în ambele cazuri, a fost evaluată cu calificativul "foarte bine" concluziile Colegiului de evaluare fiind întemeiate, în special, pe volumul mare de activitate a judecătorului.

A conchis că decizia, în partea pct. 2, 3 și 4, adoptată de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității la 3 iulie 2020, cauza nr. 56/20, este incertă, nemotivată și neîntemeiată, deoarece contravine celor invocate supra.

A precizat că decizia Consiliului din 3 iulie 2020, cauza nr. 56/20, a fost recepționată la 8 iulie 2020, astfel încât termenul de înaintare a acțiunii a fost respectat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 224-225 Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii și anularea punctelor 2, 3, 4 din decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 3 iulie 2020, cauza nr. 56/20.

Prin încheierea din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, a fost admisă cererea lui Mihail Cojocaru privind atragerea în proces în calitate de persoană terță Asociația Judecătorilor din Republica Moldova și atrasă în proces în calitate de persoană terță Asociația Judecătorilor din Republica Moldova.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea integral.

Au fost anulate punctele 2, 3, 4 ale deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității din 3 iulie 2020, cauza nr. 56/20.

La 10 februarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 19 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Cojocaru a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 10 februarie 2021, iar la 11 martie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 15 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii și anularea încheierii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care s-a dispus admiterea parțială a cererii de atragere în proces a persoanelor terțe, cu atragerea în proces în calitate de persoane terțe inclusiv a Ministerului Justiției al Republicii Moldova și a Judecătoriei Bălți, conform cererii înaintate în acest sens.

La 12 februarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 12 aprilie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

La 10 februarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Mihail Cojocaru a depus o cerere, prin care a renunțat la recursul înaintat împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Prin decizia din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Mihail Cojocaru și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva hotărârii din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

A fost declarat inadmisibil recursul depus de Mihail Cojocaru împotriva încheierii din 28 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, cu referire la pct. 2 din decizia contestate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, pe parcursul

examinării cauzei, nu au fost prezentate probe ce ar confirma admiterea din partea Consiliului Superior al Magistraturii față de judecătorul Mihail Cojocaru a unui comportament nedorit, care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor stipulate de legea cu privire la asigurarea egalității, în sensul art. 2 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012.

La fel, a fost apreciat critic și argumentul intimatului privind hărțuirea judecătorului vizat de către Consiliul Superior al Magistraturii, manifestat prin formalismul exagerat și prin solicitările inutile care l-au pus pe Mihail Cojocaru într-o situație umilitoare, fiind purtat prin diferite instanțe pentru a obține beneficiul acordat de lege.

Or, îndată ce magistratul a înaintat cererea cu privire la reducerea timpului și volumului de muncă cu încasarea salariului pentru perioada care a muncit suplimentar, cererea a fost examinată în favoarea acestuia cu încasarea salariului respectiv pentru perioada de 3 ani (termenul de prescripție).

La acest capitol, a fost stabilit că însuși magistratul, la ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, a declarat că nu insistă la reducerea timpului de muncă, important pentru el fiind reducerea volumului de dosare repartizate spre examinare, fiind de acord să activeze mai departe și în zilele de odihnă, nu doar în orele de lucru, în procesul de înfăptuire a justiției.

Cu referire la pct. 3 și pct. 4 al deciziei contestate, instanțele de judecată au statuat că, în cadrul examinării cauzei, nu s-a confirmat constatarea faptelor referitoare la procesul de evaluare a performanțelor, care ar constitui discriminare pe criteriu de dizabilitate, precum și că nu s-a ținut cont de munca suplimentară prestată de către judecătorul vizat, or, în procesul de evaluare a performanțelor de către Colegiul de evaluare, nu a fost stabilită o tratare mai puțin favorabilă a judecătorului Mihail Cojocaru în raport cu alți judecători evaluați.

La 19 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 9 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare au tratat eronat esența și conținutul formelor de discriminare, reținute de către Consiliu prin decizia pe cauza nr. 56/20.

A precizat că în pct. 2 din dispozitivul deciziei Consiliului, autoritatea publică a explicat că în procesul de obținere a acomodării rezonabile la locul de muncă, adică în procesul solicitării reducerii timpului și volumului de muncă, petiționarului i-a fost creat un mediu intimidant pe criteriu de dizabilitate care i-a lezat demnitatea umană.

Acest fapt a fost constatat de către CPEDAE, având la bază deținerea de către Mihail Cojocaru a gradului XX de dizabilitate (XXXXX), confirmată prin

certificatul de dizabilitate al petiționarului, eliberat în anul 1998, neavând termen de valabilitate, adică este valabil pentru întreaga viață.

Astfel, deși Mihail Cojocaru deținea un certificat legal și valabil, ce confirmă statutul de persoană cu dizabilități, Consiliul Superior al Magistraturii i-a solicitat petiționarului prezentarea unui certificat de dizabilitate de tip nou pentru a beneficia de înlesnirile prevăzute de legislația muncii.

Această solicitare a fost realizată de către Consiliul Superior al Magistraturii în formă scrisă și anexată de către persoana terță în calitate de probă la plângerea depusă la CPEDAE.

Ulterior, în baza acestei solicitări, Mihail Cojocaru s-a adresat către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă pentru a i se elibera acel certificat de tip nou.

Drept răspuns, Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității a informat judecătorul că un nou certificat ce confirmă gradul de dizabilitate se eliberează doar în caz de pierdere sau deteriorare a precedentului.

În concluzie, CPEDAE a constatat că, pe de o parte, Consiliul Superior al Magistraturii nu a acordat judecătorului, din momentul angajării, înlesnirile ce i se cuveneau, iar pe de altă parte, din momentul în care terțul a adoptat un comportament activ prin solicitarea drepturilor ce i se cuvin, Consiliul Superior al Magistraturii, prin acțiunile sale de tergiversare, a creat terțului un mediu intimidant care i-a lezat demnitate.

A obiectat că deși aceste aspecte au fost explicate și argumentate în mod corespunzător, instanța de apel a decis anularea pct. 2 din decizia contestată, în situația în care CPEDAE a constatat că Mihail Cojocaru a fost hărțuit de către Consiliul Superior al Magistraturii, prin formalismul exagerat și prin solicitările inutile care l-au pus pe acesta într-o situație umilitoare.

Prin urmare, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu a cercetat probele din dosarul administrativ.

Or, decizia recurată nu este argumentată cu nimic, fiind prezentate doar textele din referința intimatului și fără a face vreo analiză a probatoriului din dosarul administrativ.

A menționat că instanța de apel eronat a concluzionat că aplicarea tratamentului similar față de Mihail Cojocaru în raport cu alți judecători este potrivită și în concordanță cu legislația națională și internațională în materie de nediscriminare și asigurare a egalității.

La 30 mai 2022, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 31 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Mihail Cojocaru a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022, iar la 7 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii sau, în subsidiar, remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului a relevat că decizia instanței de apel este superficială, bazată în mod exclusiv pe aprecieri subiective eronate și contradictorii, precum și emisă cu mari deficiențe procesuale.

A afirmat că, Consiliul Superior al Magistraturii nu poate avea calitatea de reclamant în speță, or, judecătorii sunt numiți și demisi prin decretul Președintelui Republicii Moldova, iar organul de autoadministrare doar garantează independența sistemului judecătoresc, dar nu reprezintă această independență.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii avea dreptul doar de a propune contestarea actului care constituie obiect al acțiunii Președintelui țării.

Prin urmare, discriminarea și hărțuirea a avut loc la nivel de instituție în ansamblu, și nu la nivel de activitatea acesteia, or, dânsul nu este membru al sau angajat al CSM, iar faptele de discriminare și hărțuire nu s-au produs printr-un act intern al CSM, ci la nivel de instituție.

A pretins că prin soluția adoptată, instanțele de judecată în mod ilegal a substituit Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și, respectiv, Consiliul Superior al Magistraturii.

A mai reiterat că în privința sa a fost admisă o discriminare și hărțuire pe motiv de dizabilitate, fapt recunoscut chiar de CSM prin hotărârea nr. 73/8 din 5 mai 2020, unde a fost constatat că judecătorul a activat cu încălcarea dreptului la timp de muncă din 2015 până în 2020.

Mai mult, chiar în hotărârea nominalizată este indicat că problema judecătorului a fost soluționată abia după ce acesta a depus mai multe cereri, iar aceste constatări reprezintă în sine recunoașterea faptului discriminării și hărțurii pe motiv de dizabilitate.

Suplimentar, a accentuat că un alt element grav și oribil al speței este tergiversarea intenționată a cauzei, prin încălcarea flagrantă a termenului de examinare atât de către prima instanță, cât și de instanța de apel.

La 12 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, Asociației Judecătorilor din Republica Moldova, Consiliului Superior al Magistraturii și lui Mihail Cojocaru copia recursurilor depuse de Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și Mihail Cojocaru, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursurile declarate, care au fost recepționate de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, Asociația Judecătorilor din Republica Moldova și Consiliul Superior al Magistraturii la data de 19 septembrie 2022, potrivit avizelor de recepție (f. d. 114-116 vol. II).

Corespondența expediată în adresa lui Mihail Cojocaru a fost restituită în adresa instanței de judecată cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 117-118 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 11 mai 2022 (f. d. 62 vol. II).

Este cert și faptul că la 19 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 85 vol. II).

Se mai constată că la 30 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Mihail Cojocaru a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 87-87 verso vol. II).

Decizia motivată din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresele electronice ale recurenților la 11 august 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 99 vol. II).

Totodată, actele cauzei reflectă că la 7 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Mihail Cojocaru a depus recurs motivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 105-108 vol. II).

Din materialul probator rezultă și că 9 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a depus recurs motivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 110-112 verso vol. II).

Astfel, recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și de Mihail Cojocaru împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și de Mihail Cojocaru, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și

procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și de Mihail Cojocaru.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și de Mihail Cojocaru se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu